

ΑΠΟ ΤΑ ΚΩΜΙΚΟΤΡΑΓΙΚΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Τῷ φιλότῳ μου κ. Α. Χριστοδούλου

Ο ἀτμόπλοιοι εἶχεν ἀγκυλοβολήσῃ πρὸ μικροῦ. Οἱ ἐπιβᾶται ὅλοι—ἀρσενικοί, θηλυκοί καὶ οὐδέτεροι ἀκόμη, δηλαδὴ μπόγοι, μπαούλα, βαλίτσες, δέματα, στρωμάτσα,—ἔπρεπε νὰ περάσουν πρῶτα ἀπὸ τὸ τελωνεῖον πρὸς ἐπιθεώρησιν.

Τὸ ὑπουργεῖον εἶχε διατάξει νὰ κυπηθῇ τὸ λαθρεμπόριον κατακέφαλα. Ἄμ' τί δά ; Νὰ περνάῃ. ἔτσι. ἐλευθερα, ὁ κάθε κατεργάρης μὲ λαθραῖα χωρὶς νὰ πληρώνῃ δασμὸν ; Ἄειντε ε ε ε !... Καὶ ἔπειτα ; Ποῦ θὰ πάῃ τὸ κράτος ;

Καὶ ἡνοίγοντο, ἐξεδιπλώνοντο, ἐξετινάζοντο, ὅλα — φόρα ἔξω, πλυμένα καὶ ἄπλυτα ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου !

—Ἔ !... ψίτ !... κυρὰ ἐσύ... ἐλόγου σου, ποῦ κάνεις τὴν ἀνήξεση... γιὰ στάσου, παρακαλῶ !... ἡκούσθη μέσα εἰς τὴν βοήν καὶ τὴν σύγχυσιν ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ τελωνοφύλακος.

Ἡ κυρία, ἡ ὁποία ἔσπευδε νὰ ἐξέλθῃ ἀνύποπτος διὰ τῆς ἐλευθέρως διόδου, ἐστράφη ἔντρομος.

Εἶχεν ἓνα μικρὸν σακκίδιον εἰς τὴν χεῖρα, τέσσαρες ἢ πέντε δεκαετηρίδας ἐπὶ τῆς ῥάχης, καὶ ἄρκετὰ ἐκφραστικὴν τὴν γαστέρα.

Τὸ τελευταῖον διήγειρε σοβαρὰς ὑπονοίας εἰς τὸν Κέρβερρον τοῦ τελωνείου, ὅστις ἤξευρεν ἐκ πείρας,

ὅτι τὰ πρὸς τῶν κυριῶν καὶ οἱ κόλποι οἱ εὐρύτεροι καὶ οἱ σφαιρικοὶ ὄγκοι, δὲν ἦσαν μόνον φωλαὶ ἐρώτων καὶ ἡδυπαθείας, κατὰ τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ κινήτῃ ἐνίοτε ἐμπορικῇ ἀπὸ μεταξωτῶν καὶ δαντέλλης καὶ ἄλλα εἶδη βαρύτιμα...

* *

Καὶ στρήβων τὸν μύστακα τὴν περιειργάσθη σύνοφρυς, τὴν κατεμέτωπεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν, ἢ μᾶλλον μέχρι τῆς μέσης, ὅπου καὶ ἐκάρφωσε τὸ βλέμμα ἐπιμόνως.

Ἐκείνη ἐταράχθη καὶ ἔφερε τὰς ἄκρας τῆς μπέρτας τῆς ἐπὶ τοῦ ὑπόπτου ὄγκου, ὡς διὰ νὰ προφυλάξῃ κάποιον ὑπ' αὐτὸν μυστήριον ἀπὸ τὰ ἀδιάκριτα καὶ διαπεραστικὰ βλέμματα.

— Τί ἀγαπᾶτε; ἐτραύλισεν ἔντρομος.

— Ἐλόγου σου, κυρά, δὲν ἔχεις νὰ δηλώσης τίποτε;

— Τί νὰ δηλώσω;

— Χμ !.. ξέρω κ' ἐγώ !.. Κάτι θάχῃ; ἐκεῖ μέσα... δὲν γίνεται... ἐλόγου σου τὸ ξέρεις...

Ἡ κυρία τὰ χάνει, ἀλλάζει χρώματα, ἀπολιθοῦται. Μὰ τί διάτανο ! Ἄλλους νόμους ἔχουν ἐδῶ εἰς τὴν Ἐλλάδα λοιπόν; Δὲν ἔχει τάχα τὸ δικαίωμα μία κυρία νὰ.....;

— Ἐλα, ἔλα, κυρά, νὰ ξεμπερδεύωμε... Πές μας, τί συμβαίνει αὐτοῦ μέσα... πρέπει νὰ μᾶς τὸ δηλώσης...

— Μὰ πῶς; ἐδῶ εἶνε συνήθεια, τσάνουμ, ἢ γυναικίκες νὰ δηλώνουνε...;

— Ἐννοεῖται καὶ γάρ! Ἐδῶ τὰ λαθραῖα ἀπαγορεύονται... τὸ διατάζει ὁ νόμος !..

— Τὰ λαθραῖα;... Ὁ νόμος; διενόθη ἡ ταλαίπωρος. ὦ, δυστυχία ! τὴν ἐνόησαν λοιπόν; Καὶ αὕτῃ ἤρχετο ἐδῶ ἀπὸ τὴν Πόλιν μὲ ἄλλο θάρρος....

— Ἐλα, χριστιανή... μὴν τρέμῃς ἔτσι !.. Ἡ μισὴ ἄντροπὴ δική σου καὶ ἡ μισὴ δική μας...

— Ἀχ, τρομάρα μου ! ἀνεκραύγασεν ἐκείνη καὶ μόλις ἐπρόφθασε νὰ στηριχθῇ ἐπάνω εἰς ἓνα παρατυχὸν μπαῦλο.

— Μπρέ τή κατεργάρα ! έσκέφθη ό τελωνοφύλαξ. Τήν είδες; έκει τήν ύποκρίτρια, μέ τί τρόπο ζητούσε νά μου ξεφύγη !...
 'Αμ δέ ;..

* *

Κύκλος περιέργων έσχηματίσθη γύρω καί βόμβος σχολίων καί ψιθυρισμών έπηκολούθησε.

Αί γνώμαι διηρέθησαν. Μερικοί ισχυρίζοντο ότι ή κυρία θά ήτο έτοιμόγενος. "Άλλοι, ότι «κάτι λάκκο έχ' ή φάβα». Κάποιος, έπρότεινε καί τήν ένστασιν τής ύδροπικίας.

Είς σπουδαστής τής πλαστικής άνατομίας εξέφράσθη ότι ή καμπυλότης του όγκου δέν φαίνεται νά έχη ζωήν καί σφίγος, ότι αί γραμμαί είνε άτονοι, καί ότι έπομένως δέν πρόκειται περί φυσιολογικού φαινομένου... Τάς αúτας άμφιβολίας εξέφρασε καί μία άλλη ταξειδιώτης....

— 'Α! μπά ! ή γυναίκα πούνε, καλέ, είς «ένδιαφέρουσιν κατάστασιν» διακρίνεται άπ' έδω κ' έκει κάτω ! ποιανού τά λέει αúτά!...

— Μά αν έδωσε ό Σατανάς καί είνε ; παρατηρεί κάποιος άλλος; νά τή πάρωμε στό λαιμό μας !

— Καί νά άποβάλη ! έτόνισεν έτερος. Αúτò καταντᾷ έγκλημα.

— Καί δέν είνε έγκλημα, έσύ κύριε, νά κλέπτουν άναφανδόν τò δημόσιον ; παρετήρησεν άγρίως ό φύλαξ.

'Εν τῷ μεταξύ, είδοποιηθείς, κατέφθασε καί ό τελώνης, σοβαρός, μέ τήν λαμποκοπούσαν φαλάκραν καί τας διόπτρας του.

— Τί τρέχει ; έρωτᾷ τόν τελωνοφύλακα.

— Τί νά τρέχη!... Θέλει καί 'ρώτημα ;

— 'Ετσι, έ !

* *

'Ο τελώνης τήν έπλησίασε· διηυθέτησε τὰ 'ματογυάλια του· έξυσε δις καί τρίς τήν αύχημράν του φαλάκραν· έβήξε όλίγον τόν άπαραίτητον βήχα τής άπορίας, προσεπάθησε νά διεισδύσῃ—διὰ του βλέμματος πάντοτε—είς τò μυστήριον, καί ήρ-
 χισε, μέ ύφος ιεροξεταστού :

- Εἴσθε ἑγγαμος, παρακαλῶ, κυρία ;
 Ἐκείνη ἀνεντινάχθη ὡς ἐξαφνισθεῖσα ἔλαφος.
 — Ἐγγαμος ;... ναι... δηλαδή... ὄχι· μᾶλλον... ἄγαμος...
 — ὦ Α ! θὰ εἴσθε γήρα ἴσως....

— Εἶμαι...μά...οὔτε γήρα εἶμαι...σχεδόν ! ἐτραύλισεν ἡ ταλαίπωρος ὡς ἐν ἀπογνώσει.

— Εἴσθε ντεμουαζέλλα λοιπόν ; συνεπέρανε μειδιῶν ὁ κύριος τελώνης.

— Μά, χριστιανοί, τί σᾶς μέλλει ἐσᾶς τέλος πάντων τί εἶμαι...; διεμαρτυρήθη ἑξαλλος ἐκείνη. Δὲν ἔχει τάχα τὸ δικαίωμα μιᾶ γυναῖκα νὰ ἦνε...ὅ,τι θέλει ;...

Ὁ τελώνης δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἄλλων τεκμηρίων. Ἐννόησε πλέον. Ἡ κυρία ἐξάπαντος ἦτο ἔνοχος. Περίπτωσης γάμου ἢ συζυγίας ὅπωςδήποτε δὲν ὑπάρχει. Ἄρα ἡ ἐξόγκωσις ἐκείνη κρύπτει ἀπηγορευμένα πράγματα.... Ἀλλὰ τί εἶδους ; Αὐτὸ τώρα μένει νὰ ἐξακριβωθῇ....

* *

— Τέλος πάντων, κυρία μου, εἴτε γήρα εἴσθε, εἴτε ἀνύπαντρη, εἴτε... ἀρραβωνιασμένη, αὐτὸ εἶνε ὁ δικός σας λογαριασμός. Τώρα ἔχομε καὶ ὑμεῖς τὸν λογαριασμόν μας... Θὰ σᾶς κάμωμεν σωματικὴν ἔρευναν...

— Ἐρευναν ;... δηλαδή.... ;

— Δηλαδή θὰ σᾶς ψάξωμεν...

— Νὰ με ψάξετε ; ὦ, τρομάρα μου ! ὠλόλυξε καὶ ἐκάλυψεν ἐξ αἰσχύνης τὸ πρόσωπον.

— Κυρὰ Ἐλισάβετ, — διέταξεν ὁ τελώνης· πάρε τὴ κυρία ἀπ' ἐδῶ, μέσα εἰς τὸ διαμέρισμα τῶν γυναικῶν, καὶ κάμε..... τὰ δέοντα !..

Ἡ Ἐλισάβετ, ρικνὸν καὶ λιπόσαρκον γραϊδίον, ἦτο ἡ θηλυκὴ ὑπάλλληλος τοῦ τελωνείου, ἡ ἐπιφορτισμένη νὰ χώνη τὰς καλαμώδεις χεῖρας τῆς εἰς τὰ ἄδυτα τῶν κυριῶν....

Καὶ τὴν ἔσυρε βιαίως σχεδόν, γοερῶς φωνάζουσιν, μὲ σβυστὰ τὰ ὄμματα, ἡμιλιπόθυμον, εἰς τὸ ὠρισμένον κρυφὸν δωμάτιον, ὅπου ἐνηργοῦντο αἱ τοιαύτης φύσεως ἀποκλύψεις.

— Μὴ κάνης δὰ ἔτσι, κυρά μου ! ἤρχισε νὰ τὴν παρηγορῇ ἡ κυρά 'Ελισάβετ. Δὲν θὰ σε κρεμάσουμε τέλος πάντων !.. Κουράγιο ! Καὶ ἄλλες, κοπέλλες σὰν τὸ κρὺς τὸ νερό, βρεθῆκαν στὴ θέσι σου... Αἱ ! ἄνθρωποι εἴμαστε !... τί νὰ γίνη ! ἐδῶ «λαθεύουν κ' ἡ παπαδιές» ποὺ λέει ὁ λόγος.....

'Εκείνη, ἔκφρων σχεδόν, μὲ παραλυομένας πλέον τὰς δυνάμεις, ἀφέθη, ἄνευ ἀντιστάσεως, εἰς τὸ πεπρωμένον.

'Εμβῆκαν εἰς τὸ ἰδιαίτερον διαμέρισμα καὶ ἡ 'Ελισάβετ ἔκλεισε τὴν θύραν.

Ὁ τελώνης καὶ ὁ τελωνοφύλαξ ἐστάθησαν ἔξω μὲ ὕψος θριμβευτικόν, τρίβοντες ἐκ προσδοκίας τὰς χεῖρας....

Γοεραὶ κραυγαὶ ἠκούσθησαν τώρα ἔσωθεν ὡς ἀνθρώπου σφαζομένου....

— Μὰ τί διάβολο ! παρατήρησε κάποιος ἀστεῖος ἐκ τῶν παρισταμένων. Ἐγχείρησι τῆς κάνει ἡ γρηὰ καὶ φωνάζει ἔτσι σὰν ἀγελάδα ποὺ τῆς βάζουν τὸ μαχαῖρι..;

— Αἱ, μὰ βλέπεις, ἐπρόσθεσεν ἄλλος εὐφρολογῶν, κοτσάμ ὄγκος !.. σωστὴ λαπαρατομία !

Καὶ πράγματι ἡ κυρά — 'Ελισάβετ φαίνεται ὅτι ἐνήργει ὑπὲρ τὸ δέον τὰ δέοντα, ποὺ τῆς ἐσύστησεν αὐστηρῶς ὁ κύριος τελώνης. Καὶ διὰ νὰ βάζῃ ἐκείνη τέτοιες ἄγριες φωνές, θὰ πῇ ὅτι ἡ γρηὰ εἶχε προβῇ εἰς σοβαρὰς ἀποκαλύψεις....

* *

Ἐξαφνα ἀνοίγει ἡ θύρα καὶ προβάλλει σατανικῶς μορφάζουσα ἡ στυγνὴ μορφή τῆς κυρᾶ — 'Ελισάβετ.

Ὅλοι ἐστράφησαν περίεργοι. Κάτι ἐκρατοῦσε μὲ τὰ δυὸ χεῖρα της ὑψηλά, κάτι δυσδιάκριτον, ὡτὰν μαλάκιον, κάτι τι, τὸ ὁποῖον ἐγρύλλιζε....

Ὁ τελώνης ἔμεινεν ἀναυδός· ὁ τελωνοφύλαξ εἶχε κοκκαλώσει. Τὸ πλῆθος ἐξεράγη εἰς μυκτηρισμοὺς καὶ ἀλαλαγμοὺς ἀποδοκιμασίας.

— ὦ ω ω ω !... καλορροῖζικο !

— Νὰ τὸ χεῖρεσθε !

- Νὰ σᾶς ζήσῃ !...
- Κ' εἰς ἄλλα μὲ ὑγείαν !
- Ὁ τελώνης ὠχρίασεν ὡς σουδάριον.
- Ζῶον ! παρετήρησεν εἰς τὸν ἀπολιθωθέντα τελωνοφύλακα.
- Αὐτὸ ἦτον τὸ λαθρεμπόριον ;... "Αειντε νὰ χαθῆς !
- Καὶ κάποιος εὐφυολόγος ἀδυσώπητος ἔσπευσε νὰ ἐπέμβῃ :
- Καὶ ποῖός ξέρει τᾶχα ἂν δὲ ἦνε καὶ αὐτὸ λαθρεμπόριο ;...
- Ἐλίσσεται ! ἐπέταξεν ἀγρίως ὁ τελώνης. Δόσε τὸ μωρὸ στή κυρία καὶ πές της πῶς εἶνε ἐλεύθερη...
- Πᾶμε, ρὲ Νώντα, νὰ φύγωμε... Δὲν ἀκοῦς ;.. ἡ κυρία.... ἐλευθερώθηκε.
- Ἀμ' βέβαια !.. αὐτὰ τὰ εἶδη, βλέπεις, δὲν πλερώνουν φόρο ! παρετήρησεν ὁ Νώντας.
- Καὶ βοή καγγασμῶν συνώδευσε τὸ σκληρὸν εὐφυολόγημα !...

ΣΑΤΑΝΑΣ

ΔΕΗΣΙΣ

Ἡ θάλασσα στά βάθη της πῆρ' ἓνα ναῦτη.
Ἡ μάνα του, ἀνήμερη, πηγαίνει καὶ ἀνάρτει

στήν Παναγία μπροστὰ ἓνα ὑψηλὸ κερὶ
γιά ν' ἐπιστρέψῃ γρήγορα καὶ νᾶν' καλοὶ καιροί—

Καὶ ὅλο πρὸς τὸν ἄνεμο στήνει τ' αὐτί.
Ἀλλὰ ἐνῶ προσεύχεται καὶ δέεται αὐτή,

ἡ εἰκὼν ἀκούει σοδαρή καὶ λυπημένη,
ξεύροντας πῶς δὲν θάλλῃ πιά ὁ υἱὸς ποῦ περιμένει.

ΚΩΝΣΤ. Π. ΚΑΒΑΦΗΣ